AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 133r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

perfecta donata sit Quod autem
dicat sanctus tua neminem perseu
rare nisi perseuerandi iniuste precepta
actenus acciperunt ut quibus dat
merito licet parcere tunc pro
arbitrio tribuat Quod ad hoc li
berum tui asserunt ut uelit uel no
lit admittere medianam Ceterum et
ipsi abhominari sese et dampnare
testantur siquis quicquam virium mali
quo remansisse quo ad sanctitatem
proprie possit existimet. nolunt
autem ita hanc perseuerantiam predica
ri ut non uel supplicare emeteri
uel amitti continuaatur possit
Nam ad meritum voluntatis dei
deducit se volunt ubi eis quantum pu
tant ad optinendum uel amittendum
eundem est quale cuique sit initium
voluntatis Illud etiam testimonium
quod posuisti raptus e ne mali
ca mutaret affectum eius. tuque
non canonicum definiunt obmitten
dum Vnde illa psalmiam sic acci
piunt. ut propter fidem futuram psalmi
sint intelligendi. nec cuique tale
datur perseuerantia a qua non p
mittat puaicam. sed a qua pos
sit sua voluntate deficere et infirmari. asserunt tui mutile exhor
tandi consuetudinem si nihil in
homine remansisse dicat quod cor
reptio valeat erigere Quod
quidem messe nate sic se dicere
confitentur. ut hoc quod ipsi igno
rant veritas predicat ad beneficium
fratris gratie referendum sit. nam
si sic predestinati sunt manent ad v
tranque partem ut de aliis ad alios
nullus possit accedere quo pertinet
tunta exterminscens correptionis in
stantia si non ab homine et si non
fides integra saltem uel doloris com
punctio infirmitatis exorit aut
periculum mortis demonstrare ex
horter Nam si non potest timere
quis unde timet nisi ea voluntate
qua sumit non ex eo culpandum
quod nunc non mult sed in eo et
ei eo qui sic aliqui noluit ut ead
dampnationem ei suus posteris
meret iterere ut nunquam recta semp
aut prauia uellet appetere Si
aut est qualisquique dolor qui ad
exhortationem corripientis oriat
hanc ipsam causam dicit. propter quod
uel reiciat alius uel alius assu
mat. atque ita non opus esse par
tes constitui quibus nec adiacendum
sit aliquid nec detrahendum De
inde moleste ferunt ita diuidi gra
tiam que uel tunc primo homini
data est uel nunc omnibus det ut
ille accepit perseuerantiam non qua
fiet ut perseuaret sed sine qua
per liberum arbitrium perseuerare non
posset. nunc vero sanctis in regnum
per gratiam predestinatis non tale
adiutorium perseuerantie det sed tale
ut eis perseuerantia ipsa donet non
solum ut sine isto dono perseuantes
esse non possint. uerum etiam ut per
hoc donum non nisi perseuantes
sint Quibus uerbis sanctitatis tu
e ita monent. ut dicant quantum
desperationem hominibus erinbei Si